

KHUTBA

Fredag 04.05.12

Norsk

Tro

All takk til Allah, Den mest gavmilde. Jeg bevitner at ingenting er verdt tilbedelse unntatt Ham, uten partnere. Måtte Allah sende fred og velsignelser over Hans siste sendebud.

Allahs tjenere! Det er på grunn av tro at Allah skapte universet og sendte oss sendebud. Allah sier: ***Vi sendte aldri noen sendebud før deg uten at Vi ga ham denne åpenbaringen: «Det er ingen gud unntatt Meg! Så tilbe og tjen Meg!»*** (21:25) Muslimer må vite om de fem pilarene. En sann og troverdig muslim tror på følgende trosartikler:

1. Tro på én Gud, Den høyeste, evige, uendelige, mektige, barmhjertige, Skaperen og forsørgeren. For at troen skal være virkningsfull så kreves det full tillit og håp til Gud, underkastelse til Hans vilje og tillit til Hans hjelp. Det sikrer menneskets ære og redder en fra frykt og fortvilelse, fra skyld og forvirring.

2. Tro på alle sendebudene til Gud, uten å gjøre forskjell på dem. Nasjoner man vet om, hadde en advarer eller et sendebud fra Gud. Disse sendebudene var storartede lærere for det gode, og sannferdige forkjempere for det rette. Gud valgte dem til å lære menneskeheten, og levere Hans guddommelige budskap. De ble sendt til forskjellige tider i historien og hver nasjon man vet om hadde ett sendebud eller flere. Under bestemte perioder sendte Gud to eller flere sendebud til samme tid og samme nasjon. Den hellige Koranen nevner 25 av navnene og muslimer tror på dem alle, og godtar dem som Guds sendebud. Det er også verdt å nevne store sendebud som Noa, Abraham, Ismael, Moses, Jesus og Mohammed, måtte Guds fred og velsignelser være med dem alle. Koranen påbyr derfor muslimer: ***Vi tror på Gud, på det som er åpenbart oss, og på Abraham, Ismael, Isak, Jakob og stammene; på det som ble gitt Moses og Jesus, det som Herren ga alle profetene. Vi gjør ingen forskjell på noen av dem, og vi bøyer oss for Gud.*** (2:136)

3. Som et resultat av artikkel 2, tror muslimer på alle skrifter og åpenbaringer fra Gud. De var et veiledende lys som sendebud fikk for å vise folket sitt Guds rette vei. Det er en bestemt henvisning i Koranen til Abraham, Moses, David og Jesus sine skrifter. Men lenge før Mohammed fikk åpenbaringen av Koranen, hadde noen av de bøkene og åpenbaringene gått tapt eller blitt forandret, andre glemt, ignorert eller gjemt. Den eneste autentiske og komplette av Guds bøker som eksisterer i dag, er Koranen. Muslimer tror i prinsippet på tidligere bøker og åpenbaringer, men hvor er de komplette og originale versjonene? De kan fortsatt være på bunnen av Dødehavet, og det kan være flere skriftruller å finne. Mer informasjon om dem blir kanskje tilgjengelig når kristne og jødiske arkeologer viser offentligheten de komplette originale funnene i sine videre utgravninger i Det hellige landet. Det er ingen slike problemer for muslimer, man har for hånden en komplett og autentisk Koran. Ingenting av den er borte og det forventes ikke å komme mer av den. Den er uten tvil autentisk, og ingen seriøs lærd eller tenker har våget å stille spørsmål om dens autenticitet. Gud åpenbarte Koranen slik, og Han beskytter den mot tekstforfalskninger og alle slags forandringer. Den er derfor gitt til muslimer som standarden eller kriteriet som alle de andre bøkene dømmes etter. Det som stemmer overens med Koranen aksepteres som guddommelig sannhet, og det som ikke

stemmer blir enten avist eller utelukket. Gud sier: *Vi har sannelig uten tvil sendt ned Koranen og Vi vil passe på den.* (15:9)

4. En muslim tror på Guds engler. De er åndelige og storartede skapninger, som ikke trenger mat, drikke eller søvn. De har ingen fysiske lyster eller materielle behov. De bruker nettene og dagene sine i Guds tjeneste. Det er mange av dem og hver eneste en har en bestemt plikt. Hvis vi ikke kan se englene, så forneker det ikke deres eksistens. Det er mye i verden man ikke kan se, eller som man ikke merker, og vi tror likevel på dets eksistens. Det er steder vi aldri har sett, og noe som vi verken kan se, lukte, smake eller høre, som gass og eter; likevel aksepterer vi at det eksisterer. Tro på englene kommer fra det islamske prinsippet om at kunnskap og sannhet ikke bare defineres til sensorisk kunnskap eller sensorisk innsikt.

5. En muslim tror på siste dommedag. Denne verden vil en dag ta slutt og de døde vil stå opp for sin siste og rettfærdige dom. Alt vi gjør i denne verden, hver intensjon, hver bevegelse, hver tanke vi reflekterer over og hvert ord vi sier, blir alle medregnet og holdt i nøyaktige registre. På dommedag blir de brakt opp. Personer med gode registre vil bli sjenerøst belønnet og får en varm velkomst i Guds himmel, og dem med dårlige registre vil bli straffet og kastet inn i Helvete. Himmelen og Helvetes sanne natur, og den nøyaktige beskrivelsen av dem er det bare Gud som vet. Koranen har beskrivelser av himmel og Helvete, og Mohammeds tradisjoner, men de bør ikke tas bokstavelig. Mohammed sa at det i himmelen er ting som intet øye har sett, intet øre har hørt og intet sinn har oppfattet. Muslimer tror likevel at det definitivt vil være kompensasjon og belønning for gode gjerninger og straff for de onde. Det er dagen for rettfærdighet og endelig oppgjør av alle regnskap.

Hvis noen tror de er slue nok og kan unnslippe sine gale gjerninger så tar de feil. De kan noen ganger unnslippe straffen til de verdslige lovene, men de vil ikke kunne gjøre det på dommedag. De vil med en gang bli tatt forsvarsløse, uten noen advokat eller juridisk rådgiver ved sin side. Gud ser alle gjerningene deres og Hans representanter oppsummerer. Hvis noen fromme mennesker gjør gode gjerninger for å behage Gud og det virker som at man ikke får noen forståelse eller anerkjennelse i denne midlertidige verden, vil de til slutt få full kompensasjon og anerkjennelse på denne dagen. Alle vil få full rettfærdighet.

Troen på dommedag er det siste lindrende svaret på vanskelige problemer i vår verden. Mange mennesker synder, forsømmer Gud og hengir seg i umoralske aktiviteter, men de synes å være «overfladisk» vellykket i næringslivet og heldige i livet. Det er dydige og Gudsbevisste mennesker, men de synes å få mindre belønning for deres oppriktige innsats, og mer lidelser i denne verden. Dette er forvirrende og uforenelig med Guds rettfærdighet. Hvis skyldige personer kan unnslippe den verdslige loven uskadet og i tillegg være mer vellykket, hva er da igjen for dydige mennesker? Hva vil fremme den moralske og gode saken? Det må være en måte å belønne godhet og stoppe det onde. Hvis det ikke gjøres på jorden, og vi vet at det ikke gjøres regelmessig eller umiddelbart, så må det gjøres en dag og det er dommedagen. Dette er ikke å godta urettfærdighet eller tolerere ugagn i denne verden. Det er ikke å roe dem som er dårlig stilt eller å trøste dem som utnytter dem. Det er heller å advare dem som avviker fra den rette vei og påminne dem om at Guds rettfærdighet skal gå sin gang, før eller siden.